YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
12 päivänä lokakuuta 2000 *

Asiassa C-300/00 P(R),

Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa, kotipaikka San Sebastian (Espanja),

Federación de Cofradías de Pescadores de Vizcaya, kotipaikka Bilbao (Espanja),

Federación de Cofradías de Pescadores de Cantabria, kotipaikka Santander (Espanja)

ja

59 muuta valittajaa, jotka on lueteltu liitteessä,

edustajinaan asianajajat R. García-Gallardo Gil-Fournier, Madrid, ja D. Domínquez Pérez, La Coruña, asianajotoimisto S. J. Berwin & Co., Square de Meeûs 19, Bryssel (Belgia),

valittajina,

jossa valittajat vaativat muutoksenhaussaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presi-

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

dentin asiassa T-54/00 R, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. vastaan neuvosto, 10.7.2000 antaman määräyksen (Kok. 2000, s. II-2875) ja hyväksymään välitoimihakemuksen ja muut vaatimukset, joita valittajat ovat esittäneet ensimmäisessä oikeusasteessa,

ja jossa valittajien vastapuolena ja muina asianosaisina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat J. Carbery ja Sims-Robertson sekä pääsihteeristön virkamies F. Florindo Gijón, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja E. Uhlmann, 100 Boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja T. van Rijn, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

kuultuaan julkisasiamies S. Alberia,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa, Federación de Cofradías de Pescadores de Vizcaya ja Federación de Cofradías de Pescadores de Cantabria, jotka ovat sellaisten varustajien yhdistyksiä, jotka omistavat aluksia, jotka kalastavat tai voivat kalastaa sardellia eli anjovista ICES VIII -alueella (jäljempänä kolme yhdistystä), ja 59 varustajaa (luonnollisia henkilöitä, yhtymiä tai yhtiöitä), joilla on kotipaikka Espanjassa Asturian, La Coruñan, Pontevedran tai Lugon maakunnassa tai jotka ovat sijoittautuneet näihin maakuntiin (jäljempänä 59 varustajaa) ja jotka on lueteltu liitteessä, ovat yhteisöjen tuomioistuimeen 4.8.2000 toimittamallaan valituksella hakeneet EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 50 artiklan toisen kohdan nojalla muutosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-54/00 R, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. vastaan neuvosto, 10.7.2000 antamaan määräykseen (Kok. 2000, s. II-2875; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on hylännyt valittajien vaatimuksen, että yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2742/1999 (EYVL L 341, s. 1) täytäntöönpanoa on lykättävä siltä osin kuin sen liitteessä I D olevassa yhdeksännessä otsikossa säädetään, että Portugalille alueella ICES IX, X, CECAF 34.1.1 myönnetystä 5 220 tonnin sardellikiintiöstä voidaan pyytää enintään 3 000 tonnia niillä ICES-osa-alueen VIII vesialueilla, jotka kuuluvat Ranskan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan, tai että on määrättävä muista asianmukaisista toimenpiteistä.

2 Valittajat vaativat, että valituksenalainen määräys on kumottava, että välitoimihakemus ja valittajien muut ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä ja että neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 Euroopan yhteisöjen komissio on esittänyt kirjalliset huomautuksensa 8.9.2000 yhteisöjen tuomioistuimeen toimittamassaan kirjelmässä ja Euroopan unionin neuvosto puolestaan 11.9.2000 toimittamassaan kirjelmässä.

4 Sekä Comunidad Autónoma del País Vasco että Nicolás Martínez Rey y Nancy Benilde Vázquez Regueiro CB, Porvenir IV SL ja Hnos. Deza SL, edustajinaan asianajajat R. García-Gallardo Gil-Fournier, Madrid, ja D. Domínguez Pérez, La Coruña, asianajotoimisto S. J. Berwin & Co., Square de Meeûs 19, Bryssel (Belgia), ovat toimittaneet yhteisöjen tuomioistuimeen 4.8.2000 väliintulohakemuksensa, joissa ne pyytävät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen valittajien vaatimuksia.

5 Väliintulohakemukset on annettu tiedoksi asianosaisille, ja valittajat ovat esittäneet huomautuksensa kirjaamoon 6.9.2000 toimittamassaan kirjelmässä, komissio 8.9.2000 toimittamassaan kirjelmässä ja neuvosto 11.9.2000 toimittamassaan kirjelmässä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

6 Yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3760/92 (EYVL L 389, s. 1) 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisen kalastuspolitiikan [elollisia vesiluonnonvaroja ja vesiviljelyä koskevaa] kalataloudellista hyväksikäyttöä koskevia yleisiä tavoitteita on suojella ja säi-

lyttää käytettävissä ja saatavilla olevia elollisia merellisiä luonnonvaroja sekä säätää kestävällä pohjalla tapahtuvasta järkiperäisestä ja vastuullisesta hyväksikäytöstä alaan liittyvien taloudellisten ja sosiaalisten edellytysten mukaisesti ottaen huomioon sen vaikutukset meriekosysteemiin ja kiinnittäen erityistä huomiota sekä tuottajien että kuluttajien tarpeisiin.

Tätä varten perustetaan kalataloudellisen hyväksikäytön hallintojärjestelmä, jonka avulla voidaan saavuttaa kestävällä perustalla oleva tasapaino kalavarojen ja niiden hyväksikäytön välillä eri kalastusvyöhykkeillä."

7 Asetuksen N:o 3760/92 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jollei toisin säädetä, kalavarojen järkiperäisen ja vastuullisen sekä kestävällä pohjalla tapahtuvan hyväksikäytön varmistamiseksi neuvosto toteuttaa perustamissopimuksen 43 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti yhteisön toimenpiteet, joilla vahvistetaan vyöhykkeille pääsyn ja kalavarojen saatavuuden sekä kalastustoiminnan harjoittamisen edellytykset. Kyseiset toimenpiteet suunnitellaan käytettävissä olevien biologisten, sosiaalisten ja taloudellisten sekä teknisten tutkimusten sekä erityisesti 16 artiklan mukaisesti perustetun komitean laatimien kertomusten perusteella."

8 Ranskan tasavalta ja Portugalin tasavalta ovat vuodesta 1995 lähtien vaihtaneet kalastuskiintiöitä. Tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalakantoja koskevasta pyyntiponnistusten hallinnosta 27 päivänä maaliskuuta 1995 annetun neuvoston

asetuksen (EY) N:o 685/95 (EYVL L 71, s. 5) liitteessä IV olevassa 1.1.1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ranskan ja Portugalin väliset vaihdot ovat hiljaisella sopimuksella uudistettavissa kaudella 1995—2002, jollei muuta johdu kunkin jäsenvaltion mahdollisuuksista tarkistaa näitä edellytyksiä vuosittain tapahtuvan TACien ja kiintiöiden vahvistamisen yhteydessä, ja seuraavin ehdoin.

Vaihdot koskevat seuraavia TACeja:

i) Yhteinen anjoviksen TAC, joka on vahvistettu ICES-alueille VIII ja IX, 80 prosenttia Portugalin kalastusmahdollisuuksista siirtyy vuosittain Ranskalle; määrät on kalastettava yksinomaan Ranskan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilta vesiltä;

— — "

9 Asetuksessa N:o 2742/1999 vahvistetaan vuoden 2000 osalta suurin sallittu saalis (jäljempänä TAC) eräille kalakannoille, muun muassa sardellille. Sardellin TAC on vahvistettu tämän asetuksen liitteessä I D olevissa kahdeksannessa ja yhdeksännessä otsikossa seuraavasti:

	Yhteensä	Ranska	Espanja	Portugali
Alue ICES VIII	16 000	1 600	14 400	—
Alue ICES IX, X, CECAF 34.1.1	10 000	—	4 780	5 220

10 Neuvosto on tämän määräyksen 8 kohdassa mainittuna vaihtona sallinut asetuksen N:o 2742/1999 liitteessä I D olevassa yhdeksännessä otsikossa, että Portugalille myönnetystä 5 220 tonnin sardellikiintiöstä voidaan kalastaa enintään 3 000 tonnia niillä ICES-osa-alueen VIII vesialueilla, jotka kuuluvat Ranskan suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan (jäljempänä riidanalainen säännös).

Menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

11 Valittajat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.3.2000 jättämällään kannekirjelmällä nostaneet EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen, jossa ne ovat vaatineet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan asetuksen N:o 2742/1999 riidanalaisen säännöksen ja toisaalta toteamaan, että asetuksen N:o 685/95 liitteessä IV olevan 1.1.1 kohdan toisen alakohdan i alakohta on lainvastainen.

12 Valittajat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.3.2000 jättämällään erillisellä asiakirjalla pyytäneet EY 242 ja EY 243 artiklan nojalla, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lykkäisi riidanalaisen säännöksen täytäntöönpanoa tai määräisi muista asianmukaisista toimenpiteistä.

Valituksenalainen määräys

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on valituksenalaisessa määräyksessä katsonut, että välitoimihakemus on jätettävä tutkimatta, koska pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ensi arviolta puuttuvat selvästi.

14 Siltä osin kuin kysymys on 59 varustajan nostamasta kanteesta, välitoimista päättävä tuomari on perustanut ratkaisunsa seuraaviin seikkoihin:

"30 Pitää paikkansa, että hyvin vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että yhteisön toimielimellä on joidenkin tiettyjen säännösten perusteella velvollisuus ottaa huomioon, miten toimi, jonka se aikoo toteuttaa, vaikuttaa tiettyjen yksityisten oikeussubjektien tilanteeseen, on omiaan yksilöimään nämä oikeussubjektit (asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 36 kohta; asia T-135/96, UEAPME v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2335, 69 kohta ja asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. I-1559, 59 kohta).

31 Niillä kahdella säännöksellä, joihin 59 varustajaa vetoavat, kuitenkin pyritään vain määrittelemään, milloin neuvosto voi komission ehdotuksesta toteuttaa yhteisön toimenpiteet, joissa vahvistetaan vyöhykkeille pääsyn ja kalavarojen saatavuuden sekä kalastustoiminnan harjoittamisen edellytykset, joten säännökset koskevat kalastusalan taloudellisia toimijoita vain yleisesti.

32 Väitteestä, jonka mukaan riidanalaista säännöstä sovelletaan suljettuun taloudellisten toimijoiden joukkoon, on todettava, että asiakirja-aineistosta ilmenee, että vaikka kolmeen yhdistykseen ja 59 varustajaan kuuluvat välitoimihakemuksen mukaan kaikki ne, joille voidaan myöntää lisenssi sardellin kalastukseen kyseessä olevalla alueella ja joiden asemaa riidanalainen säännös huonontaa, koska kyseessä ovat ne, joille Espanjan viranomaiset ovat myöntäneet ensimmäistä vuosineljännestä koskevan luvan, tässä välitoimihakemuksessa edustettuina olevien alusten lukumäärä ylittää niiden alusten lukumäärän, joilla oli hakemuksen jättöaikana vuoden 2000 ensimmäistä vuosineljännestä koskeva lupa, koska mukaan on otettu myös alukset, jotka ovat ilmoittaneet halukkuudestaan hakea lupaa toiselle vuosineljännekselle.

33 Se, että sardellin kalastukseen ICES VIII -alueella myönnettyjen lisenssien lukumäärä voi vaihdella vuosineljänneksestä toiseen sen mukaan, kuinka paljon hakemuksia taloudelliset toimijat tekevät, osoittaa, että espanjalaiset kalastajat, joilla on lisenssi sardellin kalastukseen ICES VIII -alueella, muodostavat pelkästään sellaisen ryhmän, jonka kokoonpano voi vaihdella, eivätkä suljettua ja rajattua joukkoa. On joka tapauksessa todettava, että riidanalainen säännös vaikuttaa myös ja jopa pääasiallisesti niihin ranskalaisiin ja portugalilaisiin, jotka kalastavat sardellia kyseisellä alueella.

34 Riidanalainen säännös ei näin ole koske näitä 59:ää varustajaa erikseen. Ilman, että tarvitsisi tutkia, koskeeko riidanalainen säännös niitä suoraan, on todettava, ettei 59 varustajalla ole EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella oikeutta vaatia riidanalaisen säännöksen kumoamista."

15 Kolmen yhdistyksen nostaman kanteen osalta välitoimista päättävä tuomari on perustellut ratkaisuaan seuraavasti:

"35 On huomattava, että yhdistykset ovat pelkästään väittäneet, että niillä on katsottava olevan asiavaltuus, koska niiden jäsenillä on asiavaltuus.

36 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun on kysymys yhdistyksestä, joka on perustettu edistämään jonkin oikeussubjektien ryhmän yhteisiä etuja, toimen, joka vaikuttaa tämän ryhmän yleisiin etuihin, ei voida katsoa koskevan erikseen tätä yhdistystä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetuin tavoin eikä yhdistys siten voi nostaa kumoamiskannetta jäsentensä nimissä, jos jäsenet eivät voi nostaa kannetta yksittäinkään (yhdistetyt asiat 19/62, 20/62, 21/62 ja 22/62, Fédération nationale de la boucherie en

gros et du commerce en gros des viandes ym. v. neuvosto, tuomio 14.12.1962, Kok. 1962, s. 943 ja asia C-321/95 P, Greenpeace Council ym. v. komissio, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651, 14 ja 29 kohta). Kuten edellä on todettu, riidanalaisen säännöksen ei voida katsoa koskevan 59:ää varustajaa erikseen. Koska ei ole näytetty toteen, että kolmen yhdistyksen jäsenten tilanne poikkeaisi 59 varustajan tilanteesta, on katsottava, että näiden yhdistysten nostamaa kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi.

37 Tästä seuraa, ettei välitoimista päättävä tuomari voi nyt esillä olevassa asiassa katsoa, että riidanalainen säännös koskisi yhdistyksiä erikseen. Ilman, että tarvitsisi tutkia, koskeeko riidanalainen säännös yhdistyksiä suoraan, on todettava, ettei yhdistyksillä ole EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella oikeutta vaatia riidanalaisen säännöksen kumoamista."

Asianosaisten ja muiden osapuolten väitteet ja niiden perustelut

Valittajien väitteet ja niiden perustelut

16 Valittajat arvostelevat välitoimista päättävää tuomaria pääasiallisesti siitä, että tämä on tulkinnut virheellisesti EY 230 artiklan neljännessä kohdassa käytettyä käsitettä "henkilö, jota päätös koskee erikseen".

17 Siltä osin kuin kysymys on 59 varustajasta, valittajat väittävät aluksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on tulkittava tätä käsitettä joustavasti. Ankara tulkinta on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan vastainen, koska se estää valittajia käyttämästä puolustautumisoikeuksiaan. Koska ei ole olemassa asetusta N:o 2742/1999 koskevaa täytäntöönpanotointa, joka voitaisiin riitauttaa kansallisessa tuomioistuimessa, yhteisöjen tuomioistuin ei voi valvoa asetuksen lainmukaisuutta

sitä kautta, että sille esitettäisiin EY 234 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymys, joten valittajien ainoa mahdollisuus on nostaa asetuksesta kumoamiskanne.

18 Vaikka valittajat eivät riitauta asetuksen N:o 2742/1999 yleistä sovellettavuutta, ne väittävät, että asetus siitä huolimatta, että se on luonteeltaan lainsäädäntötoimi, koskee valittajia suoraan ja erikseen niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella valittajat erottuvat kaikista muista ja ne voidaan siis yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

19 Valittajien mielestä välitoimista päättävä tuomari on valituksenalaisen määräyksen 31 kohdassa tulkinnut asetuksen N:o 3760/92 2 artiklaa ja 4 artiklan 1 kohtaa virheellisesti. Valittajien mukaan toimielimillä oli näiden artiklojen perusteella velvollisuus ottaa riidanalaista säännöstä antaessaan huomioon toimijoiden edut samalla tavoin kuin niiden säännösten perusteella, joista oli kysymys asiassa 11/82, Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio, 17.1.1985 annetussa tuomiossa (Kok. 1985, s. 207), asiassa C-152/88, Sofrimport vastaan komissio, 26.6.1990 annetussa tuomiossa (Kok. 1990, s. I-2477) ja asiassa C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. vastaan komissio, 11.2.1999 annetussa tuomiossa (Kok. 1999, s. I-769, 25—30 kohta). Valittajat toteavat, että nyt esillä oleva asia poikkeaa asiayhteytensä osalta suuresti niistä muista kalastusalaa koskeneista asioista, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että edellä mainituista artikloista johtuvat velvollisuudet ovat liian yleisluonteisia konkreettisen toimijaryhmän yksilöimiseksi (asia T-194/95, Area Cova ym. v. neuvosto, määräys 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2271). Valittajien mukaan henkilöt, joita asia koskee, on nyt esillä olevassa asiassa rajattu paljon selvemmin, koska vain espanjalaiset ja ranskalaiset toimijat voivat kalastaa ICES VIII -alueella, kun otetaan huomioon erityisesti Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan (EYVL 1985, L 302, s. 23; jäljempänä liittymisasiakirja) 161 artiklan 1 kohdan f alakohta, jossa Espanjalle myönnetään tällä alueella 90 prosentin osuus ja Ranskalle 10 prosentin osuus sardellin TACista.

20 Valittajien mukaan neuvostolla on lisäksi ollut riittävän varma tieto niiden alusten lukumäärästä, jotka saattoivat kalastaa kyseisellä alueella vuonna 2000, koska lukumäärä oli sama kuin edellisinä vuosina.

21 Valittajat väittävät myös, että — toisin kuin välitoimista päättävä tuomari on todennut valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa — kiintiön siirron salliminen aiheuttaa espanjalaisille varustajille huomattavaa taloudellista, biologista ja ympäristöön liittyvää vahinkoa. Espanjalaiset varustajat ovat suuressa määrin riippuvaisia ICES VIII -alueella harjoitettavasta sardellin kalastuksesta, ja niiden on vaikea muuttaa tuotantosuuntaansa.

22 Näin ollen valittajat muodostavat mielestään suljetun taloudellisten toimijoiden joukon, johon kuuluvia toimijoita riidanalainen säännös koskee erityisesti. Nyt esillä olevassa asiassa on kaksi selvästi erilaista ryhmää eli ne, joita kiintiön siirto hyödyttää, ja ne, joita se ei hyödytä. Valittajien mukaan espanjalaiset toimijat kuuluvat jälkimmäiseen ryhmään. Valittajat myöntävät, että tätä joukkoa ei nyt esillä olevassa asiassa ole tarkkaan ottaen määritelty ehdottoman täsmällisesti, koska lisenssit myönnetään vuosineljänneksiksi, mutta ne väittävät, että joukko on tosiasiallisesti määritelty lopullisesti ja ehdottomasti, koska se, että joku muu toimija voisi aloittaa kyseisen toiminnan, on valittajien mukaan epätodennäköistä ja lähestulkoon mahdotonta. Sardellinkalastukseen ICES VIII -alueella luvan saaneiden alusten luettelot ovat hyvin vakiintuneita eivätkä ne ajan kuluessa muutu muutoin kuin siinä tapauksessa, että aluksia korvataan toisilla.

23 Valittajat toteavat vielä, että on mahdoton odottaa siihen saakka, että lisenssit vuoden 2000 kullekin vuosineljännekselle on myönnetty, kun otetaan huomioon, että valittajien on noudatettava kahden kuukauden määräaikaa, jonka kuluessa asetusta N:o 2742/1999 koskeva kumoamiskanne on nostettava. Valittajat ovat liittäneet valitukseen luettelot aluksista, joille on myönnetty nuottakalastuslisenssi vuoden 2000 kolmen ensimmäisen vuosineljänneksen aikana. Näiden tietojen mukaan 66,6 prosenttia kyseisistä aluksista kalasti näiden kolmen vuosineljänneksen aikana, ja näistä kolmen vuosineljänneksen aikana kalastaneista aluksista 77 prosenttia kalasti vuoden 2000 ensimmäisen vuosineljänneksen aikana. Kanteen nostamisajankohtana toimijoiden joukko muodosti siis suljetun joukon, johon kuului 77 prosenttia toimijoista.

24 Kolmen yhdistyksen osalta valittajat toteavat, että jos yksittäisillä varustajilla on asiavaltuus nostaa yksinään kanne yleisesti sovellettavasta säädöksestä, kuten asetuksesta N:o 2742/1999, kolme yhdistystä, jotka puolustavat näiden varus-

tajien etuja, voivat itse nostaa kanteen, koska niillä on välillisesti asiavaltuus ja koska silloin noudatetaan prosessiekonomian periaatetta.

Neuvoston ja komission väitteet ja niiden perustelut

25 Neuvosto katsoo, että hakemus on jätettävä tutkimatta yhtäältä sen vuoksi, että valituksessa vedotaan perusteisiin, joita on esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa muiden kuin kanteen tutkittavaksi ottamiseen liittyvien kysymysten yhteydessä, ja toisaalta sen vuoksi, että valituksella pyritään riitauttamaan se, miten välitoimista päättävä tuomari on arvioinut tosiseikkoja valituksenalaisen määräyksen 32 ja 33 kohdassa.

26 Asiakysymyksen osalta neuvosto toteaa, ettei ole epäilystäkään siitä, että riidanalainen säännös koskee espanjalaisia varustajia yksinomaan sen perusteella, että nämä ovat objektiivisesti sellaisia kalastusalan toimijoita, joihin sovelletaan asetusta N:o 2742/1999.

27 Väitteestä, joka perustuu siihen, miten sardellin TAC on liittymisasiakirjalla jaettu ICES VIII -alueella, neuvosto toteaa, ettei sillä, onko suhteellinen vakaus vahvistettu liittymisasiakirjan määräyksellä vai asetuksen säännöksellä, ole merkitystä. Neuvosto toteaa lisäksi, että kun otetaan huomioon suhteellisen vakauden periaatteen luonne, oikeuskäytännössä on pidetty mahdottomana, että yksittäisille varustajille voisi syntyä mitään oikeuksia tämän periaatteen perusteella (em. asia Area Cova ym. v. neuvosto, määräyksen 51 kohta). Neuvosto toteaa vielä, että valittajien puoltama asetuksen N:o 3760/92 2 artiklan tulkinta olisi järjenvastainen, koska sen perusteella olisi katsottava, että myös kuluttajat voivat riitauttaa kaikki kalavarojen hallintoa koskevat asetukset, koska tässä artiklassa asetetaan tuottajat ja kuluttajat samaan asemaan.

28 Sen osalta, kuinka laaja on asetuksen N:o 2742/1999 adressaattien joukko, neuvosto tähdentää ensiksi, että valittajat myöntävät itsekin, että oikeudellisesti tarkasteltuna asetuksen adressaattien ryhmä ei ole suljettu joukko. Seuraavaksi neuvosto toteaa, että sitä, onko toimen adressaattien joukko avoin vai suljettu, voidaan arvioida vain toimen toteuttamisajankohtana ja että neuvosto ei asetusta N:o 2742/1999 antaessaan vielä tiennyt, ketkä kalastajat saavat kalastuslisenssin vuodelle 2000, minkä valittajatkin ovat myöntäneet. Lopuksi neuvosto viittaa vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan se, että säännökset vaikuttavat käytännössä eri tavalla eräisiin niiden adressaatteihin, ei riitä yksilöimään näitä (asia C-270/95 P, Kik v. neuvosto ja komissio, määräys 28.3.1996, Kok. 1996, s. I-1987), joten siitä, että asetus N:o 2742/1999 vaikuttaa eri tavalla yhtäältä espanjalaisiin toimijoihin ja toisaalta ranskalaisiin ja portugalilaisiin toimijoihin, kuten on väitetty, ei voida päätellä mitään.

29 Komission mukaan valitus on jätettävä tutkimatta ensinnäkin sen perusteella, ettei siinä ole mainittu niitä tarkkoja syitä, joiden vuoksi välitoimista päättävän tuomarin päättely on oikeudellisesti virheellinen, ja toiseksi sen perusteella, ettei valituksella ole merkitystä, koska asetusta N:o 2742/1999 on muutettu 16.6.2000 annetulla asetuksella N:o 1446/2000 (EYVL L 163, s. 3), jolla on tarkoitus palauttaa vuodeksi 2000 sama tilanne, joka on vallinnut aikaisempina vuosina.

30 Asiakysymyksen osalta komissio toteaa, että asetuksen N:o 3760/92 2 ja 4 artiklaan perustuva velvollisuus ottaa huomioon tuottajien ja kuluttajien tarpeet on täysin erilainen kuin velvollisuudet, jotka perustuivat edellä mainituissa asioissa Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio ja Antillean Rice Mills ym. vastaan komissio kyseessä olleisiin asetuksiin. Sen osalta, onko olemassa sellaista suljettua toimijoiden joukkoa, johon sovelletaan riidanalaista säännöstä, komissio toteaa, että valittajat riitauttavat välitoimista päättävän tuomarin tosiseikkoja koskevan arvioinnin ja etteivät ne ole missään tapauksessa näyttäneet toteen, että sardellin kalastuslisenssin saajien vaihtuminen olisi täysin mahdotonta.

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin arviointi asiasta

31 On muistutettava, että EY 225 artiklan ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja muutoksenhaun on perustuttava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen puuttuvaan toimivaltaan, asian käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtuneeseen oikeudenkäyntivirheeseen, joka on hakijan etujen vastainen, tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtuneeseen yhteisön oikeuden rikkomiseen.

32 Ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toteamaan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa.

33 Ainoan valitusperusteen mukaan välitoimista päättävä tuomari on arvioinut virheellisesti EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua käsitettä "henkilö, jota valituksenalainen toimi koskee erikseen", ja sen johdosta katsonut, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on jätettävä tutkimatta.

34 Tältä osin on muistutettava, että vaikka pitää paikkansa, ettei sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, kuulu pääsääntöisesti tutkia välitoimimenettelyssä, jotta ei otettaisi ennalta kantaa asiakysymykseen, pitää kuitenkin myös paikkansa, että toimen täytäntöönpanon lykkäystä koskeva hakemus voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos hakija näyttää toteen, että on tiettyjä seikkoja, joiden perusteella voidaan ensi arviolta päätellä, että se pääasian kanne, johon hakijan välitoimihakemus liittyy, voidaan ottaa tutkittavaksi, jottei hakija voisi välitoimihakemuksella saada sellaisen toimen täytäntöönpanoa lykätyksi, jota yhteisöjen tuomioistuin ei sittemmin kumoa, koska kanne jätetään tutkimatta asiakysymyksen osalta (ks. asia C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8343, 89 kohta).

35 Välitoimimenettelyn kiireellisyyden vuoksi sitä, voidaanko kanne ottaa tutkittavaksi, voidaan väistämättä tutkia vain pintapuolisesti, ja tutkiminen voi perustua

vain hakijan esittämiin seikkoihin. Ratkaisu, johon välitoimista päättävä tuomioistuin päätyy, ei myöskään vaikuta ratkaisuun, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekee pääasian kannetta tutkiessaan.

36 Jotta säädöksen voitaisiin katsoa koskevan hakijaa erikseen, säädöksen on vaikutettava hakijan oikeudelliseen asemaan sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella hakija erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, erityisesti s. 223; Kok. Ep. I, s. 181 ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 20 kohta; Kok. Ep. XV, s. 177).

37 Nyt esillä olevassa asiassa on ensinnäkin siltä osin kuin kysymys on valittajien alustavasta väitteestä, jonka mukaan asetuksen N:o 2742/1999 pätevyyttä on mahdoton saattaa yhteisöjen tuomioistuimen arvioitavaksi muutoin kuin suoralla kumoamiskanteella, todettava, että vaikka tämä seikka olisi näytetty toteen, sen perusteella ei voida muuttaa EY 230, EY 234 ja EY 235 artiklassa vahvistettua oikeussuojakeinojen ja menettelyjen järjestelmää, jonka mukaan toimielinten toimien laillisuusvalvonta kuuluu yhteisöjen tuomioistuimelle. Tämän seikan perusteella ei missään tapauksessa voida ottaa tutkittavaksi kumoamiskannetta, jonka nostanut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei täytä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa asetettuja edellytyksiä (ks. asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 26 kohta ja asia C-87/95 P, CNPAAP v. neuvosto, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 38 kohta).

38 Toiseksi väitteestä, joka koskee asetuksen N:o 3760/92 2 artiklasta ja 4 artiklan 2 kohdasta johtuvaa velvollisuutta ottaa huomioon valittajien nimenomainen tilanne, on todettava, että näillä säännöksillä pyritään vain määrittelemään, milloin neuvosto voi komission ehdotuksesta toteuttaa yhteisön toimenpiteet, joissa vahvistetaan vyöhykkeille pääsyn ja kalavarojen saatavuuden sekä kalastustoiminnan harjoittamisen edellytykset, joten säännökset koskevat kalastusalan taloudellisia toimijoita vain yleisesti, kuten välitoimista päättävä tuomari on perustellusti todennut.

39 Vaikka olisi näytetty toteen, että neuvosto tiesi valittajien nimenomaisesta tilanteesta, se ei johtaisi erilaiseen ratkaisuun. Olisi nimittäin EY 230 artiklan neljännen kohdan sanamuodon ja tarkoituksen vastaista, jos yksityisten oikeussubjektien sallittaisiin nostaa kanne lainsäädäntötoimesta jo sen perusteella, että ne ovat osallistuneet sen valmisteluun (em. asia Asocarne v. komissio, määräyksen 40 kohta). Sitäkin suuremmalla syyllä on katsottava, ettei pelkästään se, että toimen laatija on tiennyt sellaisen henkilön nimenomaisesta tilanteesta, johon toimen hyväksyminen vaikuttaa, riitä yksilöimään tätä henkilöä siten kuin EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetaan.

40 Kolmanneksi väitteestä, joka koskee sitä erityistä vaikutusta, joka riidanalaisella toimenpiteellä on valittajien tilanteeseen, on todettava, että valittajat riitauttavat valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa olevan toteamuksen, jonka mukaan riidanalainen säännös vaikuttaa myös ja jopa pääasiallisesti niihin ranskalaisiin ja portugalilaisiin, jotka kalastavat sardellia kyseisellä alueella. Valittajat korostavat niitä merkittäviä taloudellisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia, joita niille aiheutuu kyseisestä säännöksestä. Valittajien mukaan säännös koskee vain kahta ryhmää eli niitä, joita kiintiön siirto hyödyttää (ranskalaiset varustajat), ja niitä, joita se ei hyödytä. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluvat vain espanjalaiset varustajat.

41 Tältä osin on todettava, että ne taloudelliset ja ympäristöön liittyvät vaikutukset, joita valittajille niiden oman väittämän mukaan aiheutuu riidanalaisesta säännöksestä, eivät sellaisinaan riitä yksilöimään valittajia suhteessa asetukseen N:o 2742/1999. Valituksenalaisessa määräyksessä ei sitä paitsi lausuta tällaisista vaikutuksista, vaan siinä pelkästään todetaan, että riidanalainen säännös vaikuttaa myös muiden jäsenvaltioiden varustajiin.

42 Välitoimista päättävä tuomari ei ole nyt esillä olevassa asiassa tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa, että riidanalainen säännös vaikuttaa muihinkin taloudellisiin toimijoihin kuin

espanjalaisiin varustajiin. Kiintiöiden vaihto vaikuttaa esimerkiksi myös eräisiin portugalilaisiin toimijoihin, koska ne menettävät mahdollisuuden kalastaa sardellia ICES IX, X, CECAF 34.1.1 -alueella.

43 Neljänneksi väitteestä, jonka mukaan on olemassa sellainen suljettu toimijoiden joukko, joita riidanalainen säännös koskee erityisesti, on todettava, että valittajat riitauttavat pääasiallisesti välitoimista päättävän tuomarin toteamuksen, jonka mukaan espanjalaiset kalastajat, joilla on lisenssi sardellin kalastukseen ICES VIII -alueella, muodostavat ryhmän, jonka kokoonpano voi vaihdella, eivätkä suljettua ja rajattua joukkoa.

44 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että toteamus on osa välitoimista päättävän tuomarin suorittamaa tosiseikkojen arviointia, jota ei voida suoraan kyseenalaistaa valituksen yhteydessä. Valittajat eivät nimittäin esitä yhtäkään tarkkaa oikeudellista väitettä, vaan ne pyrkivät pelkästään osoittamaan, että ryhmä oli tosiasiallisesti määritelty lopullisesti ja ehdottomasti ja että sen koostumus oli hyvin pysyvä.

45 Kuten neuvosto on perustellusti todennut, sitä, onko niiden henkilöiden joukko, joihin toimi vaikuttaa, avoin vai suljettu, voidaan pääsääntöisesti arvioida vain toimen toteuttamisajankohtana mutta ei enää sen jälkeen, esimerkiksi silloin, kun toimesta nostetaan kumoamiskanne, tai valituksen yhteydessä.

46 Lopuksi on todettava, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että silloin kun on kysymys siitä, voidaanko yksityisen oikeussubjektin toimesta nostama kumoamiskanne ottaa tutkittavaksi, toimen katsotaan koskevan erikseen yksityistä oikeussubjektia suljetun toimijoiden joukon jäsenenä vain, jos riidanalaisen toimen toteuttaneella toimielimellä oli velvollisuus ottaa näiden toimijoiden nimenomainen tilanne huomioon toimea toteuttaessaan (ks. em. asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 31 kohta; em. asia Sofrimport v.

komissio, tuomion 11 kohta; asia C-209/94 P, Buralux ym. v. neuvosto, tuomio 15.2.1996, Kok. 1996, s. I-615, 33 ja 34 kohta ja em. asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 25—30 kohta). Kuten tämän määräyksen 38 kohdasta ilmenee, säännökset, joihin valittajat ovat tältä osin vedonneet, koskevat kalastusalan taloudellisia toimijoita kuitenkin vain yleisesti.

47 Näin ollen on katsottava, että päätelmässä, jonka mukaan valittajat eivät ole näyttäneet toteen sellaisen suljetun toimijoiden joukon olemassaoloa, johon ne kuuluisivat, seikkana, joka yksilöisi ne suhteessa asetukseen N:o 2742/1999, ei ole mitään oikeudellista virhettä.

48 Edellä todetusta seuraa, ettei välitoimista päättävä tuomari ole tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että välitoimihakemus on jätettävä tutkimatta 59 varustajan osalta.

49 Kolmen yhdistyksen osalta riittää, kun todetaan, että välitoimista päättävä tuomari on perustellusti katsonut, etteivät ne voi nostaa kumoamiskannetta jäsentensä nimissä silloin, kun jäsenet eivät voi nostaa kumoamiskannetta yksittäinkään.

50 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että valitusperustetta, johon valittajat ovat vedonneet valituksensa tueksi, ei voida hyväksyä ja että valitus on näin ollen hylättävä.

51 Valituksen yhteydessä esitetyistä väliintulohakemuksista on todettava, että hakijat vetoavat siihen, että niillä on väliintulointressi. Tämän oikeudenkäynnin erityispiirteet huomioon ottaen on näissä olosuhteissa katsottava, että väliintu-

lohakemukset olisi otettava huomioon vain, jos valitus hyväksyttäisiin siltä osin kuin se koskee täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamista.

52 Koska määräys, jossa todetaan, ettei välitoimihakemusta oteta tutkittavaksi, on vahvistettu lainvoimaisesti, lausunnon antaminen välitoimihakemuksista, joita ovat valittajien vaatimusten tueksi esittäneet yhtäältä Comunidad Autónoma del País Vasco ja toisaalta Nicolás Martínez Rey y Nancy Benilde Vázquez Regueiro CB, Porvenir IV SL ja Hnos. Deza SL, raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

53 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valitusasiaan, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaan, jota samoin sovelletaan valitusasiaan, jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Koska neuvosto on vaatinut valittajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska valittajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

54 Työjärjestyksen 69 artiklan 6 kohdassa, jota sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valitusasiaan, määrätään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, yhteisöjen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan. Nyt esillä olevan asiassa väliintulohakemuksen tehneiden on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Lausunnon antaminen väliintulohakemuksista raukeaa.**

3) **Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa, Federación de Cofradías de Pescadores de Vizcaya, Federación de Cofradías de Pescadores de Cantabria ja 59 muuta valittajaa, jotka on lueteltu liitteessä, velvoitetaan korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

4) **Euroopan yhteisöjen komissio, Comunidad Autónoma del País Vasco, Nicolás Martínez Rey y Nancy Benilde Vázquez Regueiro CB, Porvenir IV SL ja Hnos. Deza SL vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 12 päivänä lokakuuta 2000.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti

Liite

Agarimo CB
Armador Souto SL
Andacallado SL
Andrés Cipriano y Cipriano Teira Sampedro
Andrés García Boutureira
Angel Costa
Antonio y Fernando Queiruga Sampedro CB
Antonio Costa Vieitez
Arturo y Santiago Iglesias Martínez
Ayaso Casais, Fco y Otro CB
Cabaleiro Otero Angel y Manuel CB
Carmen Estela CB
Centolo SL
Chono SL
Colla Pesca SL
Eduardo Antonio Carreño Casal
Encarnación Soteliño Dacosta
Eusebio SL
Eugenio González Busta y Pedro Busta Rodríguez CB
Fermín y Angel Manuel Chamorro Veiga
Francisco Galiñanes Domínguez
Francisco Monteagudo Ayaso
Francisco Vidal Tomé y otros SC
Gerardo González Lado
Hnos. Deza SL
Jesús Costa Piñeiro
Joaquín Gómez Burgos
José Antonio Martínez Calvo
José Teira Sampedro
López Calo SL
Luis Carreño Casal
Manuel Costa Trigo
Manuel García Martínez

Manuel Trigo Durán
Mi Nombre SA
Moropa SL
Muñiz Calvo SL
Muñiz Orellán, Hermanos CB
Nuevo Eusebio Pérez CB
Nuevo Mirando al Mar CB
Nvo Brisas de Lastres CB
Nuevo San Mateo CB
Nvo. Virgen Poderosa CB
Otero y Somoza CB
Percebellos CB
Pesquera Xurel SL
Pesqueras Illa de Arousa SL
Pesquerías Borraxeiro SA
Playa de Ares CB
Portorián SL
Ramón Baulo Aragunde
Rionovo CB
Santa Nina CB
Serviola Cuatro CB
Siempre Emperatriz CB
Ton e Hijos SL
Tongermún CB
Xoquinteira SL
Xoubiña de Portosín SL